

# РЕШЕНИЕ

№ 6628

гр. София, 03.11.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева**

**Елена Попова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6853** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, чрез юриконсулт Х. Х. срещу Решение № 1625 от 07.04.2023 г., постановено по АНД № 20221110216356/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 130-ти състав.

В касационната жалба се твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че е налице неяснота относно санкционирания субект-дали Л. П. Т. е законен представител на дружеството или собственик на посоченото в електронния фиш МПС. В касационната жалба се твърди, че липсва такава неяснота, доколкото при издаването на електронния фиш /ЕФ/е спазена разпоредбата на чл.188 ал.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, предвиждаща, че когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на ЮЛ, предвиденото наказание се налага на законния представител на дружеството или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Моли съда за отмяна на въззивното съдебно решение, а процесния ЕФ да бъде потвърден. Претендират се разноските по делото, както и юриконсултско възнаграждение в размер съобразно Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът – Л. П. Т. в съдебно заседание се представлява от адв. П., като оспорва жалбата като неоснователна, твърди, че е налице неяснота относно санкционирания субект, както и че са допуснати съществени нарушения при издаването на ЕФ, доколкото не е налице въведено ограничение на скоростта с пътен знак на този път, както и че нарушението не е било безспорно доказано, като моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Относно претендираното юрисконсултско възнаграждение се сочи, че приложима е Наредбата за правна помощ, а не Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Претендира разноски в минимален размер. Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата, като счита решението на СРС за неправилно.

Административен съд София – град, XXI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство - съгласно препращащата норма на чл. 63в от ЗАНН касационната жалба е подадена пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл.63 ЗАНН, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК и отговаря на изискванията на чл. 212 и чл. 213 от същия кодекс.

Разгледана по същество, същата е и основателна по следните съображения:

Производството пред Районен съд - София е образувано по жалбата на Л. П. Т. срещу електронен фиш серия К №4143871, издаден от СДВР, с който на жалбоподателя като законен представител на фирма „ЕЛ ТИ 15“ ЕООД е наложено административно наказание глоба в размер на 600.00 лв. за нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП за това, че на 10.11.2020г в [населено място], [улица]до номер 257 с посока на движение от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място, МПС „А. А 6 ОЛРОУД К.“ с рег. [рег.номер на МПС], установено и заснето с автоматизирано техническо средство № TFR1-M506 е управлявано с установена скорост 98 км/ч.

С Решение № 1625 от 07.04.2023 г., постановено по АНД № 20221110216356/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 130-ти състав, съдът е отменил електронния фиш.

За да постанови този резултат, въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 10.11.2020г., моторно превозно средство "А.", с рег [рег.номер на МПС] около 11:12з. се движело в [населено място], по Околовръстен път до № 257, с посока на движение от ул.Проф.А. Т. към бул. А. М.. Автомобилът преминал при ограничение от 50 км. /ч., за населено място със скорост от 96 км. /ч./ след приспаднал толеранс от 3% /, като е превишил разрешената скорост с 46км. /ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта. По делото е приложен и снимков материал относно посоченото нарушение. В следствие на жалбоподател е издаден електронен фиш серия К № 4143871, с което нарушението е квалифицирано като такова по чл.21, ал. 1 от ЗДвП. Наложено му е административно наказание глоба в размер на 600 лв., на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т.2 от ЗДвП.

Въз основа на така установеното въззивният съд е приел, че в електронния фиш е налице и абсолютна неяснота относно санкционирания субект, доколкото в същия е

посочено, че извършителят е "собственик, на когото е регистрирана МПС ползвател". Според въззивния съд на базата на постъпилите справки е установено, че собственик на заснетия лек автомобил към момента на деянието е собственост на „Ел Ти-15“ ЕООД, а управител на дружеството е Л. П. Т.. В обжалвания електронния фиш е посочено, че собственик на лекия автомобил, с който е извършено твърдяното нарушение, е Л. П. Т., за който наказващ орган не е приложил годни писмени доказателства относно тези обстоятелства. Според съда в самия електронен фиш е налице неяснота относно фактическия състав на вмененото нарушение, касаещо собственик на автомобила и при това положение е неясно дали наказаното лице е законен представител на ЮЛ или собственик на посоченото МПС. В обжалваното решение е отбелязано, че в случай, че е физическото лице– законен представител, то той безспорно не е собственик на автомобила, а такъв е търговското дружество. Извършването на деянието и неговия извършител следва да бъдат установени по несъмнен начин.

Обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо, но е неправилно.

Въззивният съд е установил относимите факти и въз основа на тях правилно е приел, че на 10.11.2020г., моторно превозно средство "А.", с рег. [рег.номер на МПС] около 11:12зч. се движело в [населено място], по Околовръстен път до № 257, с посока на движение от [улица]към [улица]. Автомобилът преминал при ограничение от 50 км. /ч., за населено място със скорост от 96 км. /ч./ след приспаднат толеранс от 3% /, като е превишил разрешената скорост с 46км. /ч., което нарушение е констатирано с разпечатка от автоматизирано техническо средство № TFR1-M506, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта.

Настоящата касационна инстанция счита, че въззивният съд неправилно е приел, че е налице неяснота относно субекта на нарушението, тъй като в електронния фиш ясно е отразено, че санкцията се налага на Л. П. Т. като законен представител на дружеството, собственик на МПС-„ЕЛ ТИ 15“ ЕООД. Именно това е и законовото изискване на нормата на чл. 188 ал.2 от ЗДвП, предвиждаща, че когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. По делото са приложени доказателства, че посоченото МПС- „А. А 6 ОЛРОУД К.“ е собственик на „ЕЛ ТИ 15“ ЕООД, като не се спори по делото, че Л. П. Т. е управител на посоченото дружество и негов законен представител, което се потвърждава и от извършената служебна проверка от страна на съда.

Предвид това делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото решаващият съд следва да осъществи цялостен контрол за законосъобразност на обжалваното НП, съгл. чл.314 НПК, да анализира събраните по делото доказателства изведе правни изводи по същество на спора. Съдът следва да съобрази, че когато за МПС, с което е извършено нарушението, има вписани двама собственици, както е в случая, правомощие на административнонаказващия орган е да прецени на кого от тях да наложи санкцията. При новото разглеждане на делото, в зависимост от изхода му, въззивният съд следва да се произнесе и по въпроса за разноските в настоящата инстанция, съобразно предвиденото в чл.226 ал.3 АПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1625 от 07.04.2023 г., постановено по АНД № 20221110216356/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 130-ти състав, с което е отменен електронен фиш серия К №4143871, издаден от СДВР.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.